

N:o 66.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förhöjning af anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning derför; gifven Stockholms slott den 29 april 1892.

Under återopande af hosföljande utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen, att anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning derför måtte förhöjas med 27,600 kronor eller från nuvarande belopp 72,400 till 100,000 kronor.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnestädse väl bevågen.

O S C A R.

C. v. Otter.

*Utdrag af protokollet öfver sjöförsvarsärenden hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 april
1892.*

N ä r v a r a n d e :

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM.

Departementschefen, statsrådet herr friherre von Otter anförde i underdånighet:

1:o.

»I den till innevarande års riksdag aflåtna nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslog Eders Kongl. Maj:t Riksdagen, att, under förutsättning af bifall till föreslagen tillökning i öfnings-tiden för värnpligtige, det till sjöbeväringens vapenöfningar anvisade förslagsanslag måtte förhöjas med 112,600 kronor eller från 72,400 till 185,000 kronor.

Den ifrågasatta förhöjningen var, såsom af mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 13 januari synes, beräknad för öfning under den för år 1893 föreslagna öfningstiden af 66 dagar så väl utaf de värnpligtige, hvilka hittills varit vid flottan vapenöfningsskyldige, antagna till en styrka af 1,000 man, som äfven utaf de 500 man värnpligtige, hvilka, afsedda för sjöbefästningarnes vid Karlskrona försvar och förut öfvade vid armén, skulle tillhöra flottan samt förläggas och öfvas å Kungsholms fästning.

Genom de beslut, Riksdagens kamrar den 6 och 7 i denna månad fattat, har Eders Kongl. Maj:ts framställning angående förlängd öfnings-tid för de värnpligtige blifvit afslagen, till följd hvaraf den förhöjning i anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar, som beräknats för 1,000 man under den till 66 dagar antagna öfningstiden, icke vidare blifver erforderlig. Deremot har Riksdagen genom sedermera fattade beslut i fråga om uppsättandet af en fästningsartillericorps för sjöbefästningarne vid Karlskrona samt angående anslag till sängservis och beklädnad för de för sjöbefästningarne afsedda värnpligtige möjliggjort dessas öfvande vid flottan redan under år 1893; hvarför det för desse värnpligtiges öfvande beräknade behovet af förhöjning i nu förevarande anslag fortfarande kvarstår, dock endast med den lägre siffra, som, med användande af de utaf marinförvaltningen gjorda, i förenämnda statsrådsprotokoll omförmälda beräkningar, belöper på den enligt gällande bestämmelser för år 1893 stadgade öfningstid af 42 dagar. Denna förhöjning skulle då uppgå till 17,808 kronor.

Då en förändring uti ifrågavarande anslag sålunda nu bör ega rum samt då, på sätt jag i mitt yttrande till förenämnda statsrådsprotokoll påvisat, det nuvarande anslagsbeloppet visat sig otillräckligt för den vid flottan redan vapenöfningsskyldiga styrkan, emedan detta belopp blifvit beräknadt under förutsättning att öfningarne skulle komma att ske i land, men dessa, till följd af brist på kasernutrymme, hvartill anslag blifvit begärdt men af Riksdagen icke beviljats, hittills måst och fortfarande måste ske ombord å fartyg, hvilket medför större kostnader, har jag ansett, att, samtidigt med förberörda, af den tillkomna beväringstyrkan föranledda förhöjningen, en ytterligare ökning af anslaget bör ega rum så att detsamma må komma att närmare motsvara de kostnader, som deraf skola utgå; och enär anslaget under år 1890 måst öfverskridas med 16,644 kronor samt under år 1891 med 8,618 kronor 37 öre, ehuru den under dessa år öfvade styrkan icke uppgått till 1,000 man, samt förhöjda utgifter från anslaget äro att motse så väl i följd af det årligen tillväxande antalet värnpligtige som af den för år 1893 och följande år till 42 dagar ökade öfningstiden, synes mig en ytterligare förhöjning af anslaget med

10,000 kronor utöfver ofvanberörda 17,808 kronor vara erforderlig för att anslaget skall kunna någorlunda motsvara de utgifter, som med detsamma skola bestridas. Anslaget borde alltså bestämmas till i rundt tal 100,000 kronor.

Med afseende på det nu anförda hemställer jag, att Eders Kongl. Maj:t måtte i särskild nådig proposition föreslå Riksdagen,

att anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför må förhöjas med 27,600 kronor eller från nuvarande belopp 72,400 till 100,000 kronor.»

Hvad herr departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter i nåder bifalla; och skulle i följd häraf till Riksdagen aflåtas nådig proposition af den lydelse, som bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Carl Silfverswärd.